Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►B ►C1 EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULU (EK) Nr. 1924/2006

(2006. gada 20. decembris.)

par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem ◄

(OV L 404, 30.12.2006., 9. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►M1	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 107/2008 (2008. gada 15. janvāris)	L 39	8	13.2.2008.
►M2	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 109/2008 (2008. gada 15. janvāris)	L 39	14	13.2.2008.

Labota ar:

►C1 Kļūdu labojums, OV L 12, 18.1.2007., 3. lpp. (1924/2006)

▼B
▼C1

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULU (EK) Nr. 1924/2006

(2006. gada 20. decembris.)

par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([1]),

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Kopienā pārtikas produktu marķējumā un reklāmā tiek aizvien vairāk izmantotas uzturvērtības un veselīguma norādes. Lai nodrošinātu augstu patērētāju aizsardzības līmeni un atvieglotu viņu izvēli, tirgū laistajiem produktiem, tostarp arī ievestajiem, vajadzētu būt drošiem un atbilstīgi marķētiem. Daudzveidīgs un līdzsvarots uzturs ir labas veselības priekšnoteikums, un atsevišķi produkti ir salīdzinoši nozīmīgi kopējā uzturā.

(2) Atšķirības valstu noteikumos, kas attiecas uz šādām norādēm, var kavēt pārtikas produktu brīvu apriti un radīt nevienlīdzīgus konkurences apstākļus. Tādējādi tie tieši ietekmē iekšējā tirgus darbību. Tāpēc ir nepieciešams pieņemt Kopienas noteikumus par to, kā izmantot uzturvērtības un veselīguma norādes uz pārtikas produktiem.

(3) Galvenie marķēšanas noteikumi ir ietverti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2000/13/EK (2000. gada 20. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz pārtikas produktu marķēšanu, noformēšanu un reklāmu ([3]). Direktīva 2000/13/EK vispārēji aizliedz lietot informāciju, kas var maldināt pircēju vai piedēvē ārstnieciskas īpašības pārtikas produktiem. Šai regulai būtu jāpapildina Direktīvas 2000/13/EK vispārējie principi un jāizklāsta īpaši noteikumi par to, kā lietot uzturvērtības un veselīguma norādes uz pārtikas produktiem, kuri kā tādi jāpiegādā patērētājam.

(4) Šai regulai būtu jāattiecas uz visām uzturvērtības un veselīguma norādēm komerciālajā saziņā, tostarp, *inter alia*, pārtikas vispārīgajā reklāmā un tādās tirdzniecības veicināšanas kampaņās, ko pilnībā vai daļēji atbalsta valsts iestādes. Tā nebūtu jāpiemēro norādēm nekomerciālajā saziņā, piemēram, uztura pamatnostādnēm vai sabiedrības veselības iestāžu un struktūru sniegtajiem ieteikumiem, vai nekomerciālai informācijai un saziņai presē un zinātniskajās publikācijās. Šai regulai būtu jāattiecas uz preču zīmēm un citiem zīmolvārdiem, ko var interpretēt kā uzturvērtības vai veselīguma norādes.

([1]) OV C 110, 30.4.2004., 18. lpp.

([2]) Eiropas Parlamenta 2005. gada 26. maija Atzinums (OV C 117 E, 18.5.2006., 187. lpp.), Padomes 2005. gada 8. decembra Kopējā nostāja (OV C 80 E, 4.4.2006., 43. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2006. gada 16. maija Nostāja (vēl nav publicēts *Oficiālajā Vēstnesī*). Padomes 2006. gada 12. oktobra Lēmums.

([3]) OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2003/89/EK (OV L 308, 25.11.2003., 15. lpp.).

▼C1

(5) Nepatentētus aprakstus (nosaukumus), kas tradicionāli lietoti, lai norādītu kādu pārtikas produktu vai dzērienu kategorijas īpašību, kura var ietekmēt cilvēka veselību, piemēram, "gremošanu veicinošs" vai "dražejas pret klepu", būtu jāizslēdz no šīs regulas piemērošanas jomas.

(6) Šī regula neattiecas uz uzturvērtības norādēm par nelabvēlīgu ietekmi; dalībvalstīm, kas vēlas ieviest savu sistēmu attiecībā uz uzturvērtības norādēm par nelabvēlīgu ietekmi, būtu jāpaziņo par šīm sistēmām Komisijai un pārējām dalībvalstīm saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/34/EK (1998. gada 22. jūnijs), ar ko nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu jomā un informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumiem ([1]).

(7) Starptautiskā līmenī 1991. gadā ar Pārtikas kodeksu noteica vispārējās pamatnostādnes attiecībā uz norādēm un 1997. gadā — pamatnostādnes attiecībā uz uzturvērtības norādēm. 2004. gadā Pārtikas kodeksa komisija ir pieņēmusi grozījumu pēdējā no minētajām pamatnostādnēm. Šis grozījums attiecas uz veselīguma norāžu iekļaušanu 1997. gada pamatnostādnēs. Pienācīga uzmanība ir pievērsta kodeksa pamatnostādnēs noteiktajām definīcijām un nosacījumiem.

(8) Cik drīz vien iespējams, iespēju izmantot Padomes Regulā (EK) Nr. 2991/94 (1994. gada 5. decembris), ar ko nosaka standartus ziežamajiem taukiem ([2]), paredzēto norādi "ar zemu tauku saturu" ziežamajiem taukiem būtu jāpielāgo šīs regulas noteikumiem,. Līdz tam Regulu (EK) Nr. 2991/94 piemēro produktiem, uz ko tā attiecas.

(9) Pārtikas produktos var būt ietvertas daudzas uzturvielas un citas vielas, tostarp arī vitamīni, minerālvielas, tostarp mikroelementi, aminoskābes, neaizstājamas taukskābes, šķiedrvielas, dažādi augi un augu ekstrakti ar uzturvērtību vai fizioloģisku ietekmi, un ne tikai, kam var piemērot norādi. Tāpēc būtu jānosaka vispārējie principi, kas piemērojami visām pārtikas produktu norādēm, lai nodrošinātu augstu patērētāju aizsardzības līmeni, sniegtu patērētājam informāciju, kas vajadzīga izvēles izdarīšanai, pilnībā pārzinot faktus, kā arī, lai pārtikas rūpniecībā radītu vienādus konkurences nosacījumus.

(10) Patērētāji var uzskatīt, ka pārtikas produktiem, kuru tirdzniecību veicina ar norādēm, ir uzturvērtības, fizioloģiskas vai citas priekšrocības attiecībā uz veselību, salīdzinot ar līdzīgiem vai citiem produktiem, kam šādas uzturvielas un citas vielas nav pievienotas. Tas var mudināt patērētājus izdarīt izvēli, no kuras tieši ir atkarīgs atsevišķu uzturvielu vai citu vielu kopējais patēriņš tādā veidā, kas ir pretrunā ar zinātnes atziņām. Lai vērstos pret šādu iespējamu nevēlamu ietekmi, ir lietderīgi ieviest atsevišķus ierobežojumus attiecībā uz produktiem ar šādām norādēm. Šajā sakarā tādi faktori kā dažu vielu klātbūtne vai produkta uzturvielu apraksts ir piemēroti kritēriji, lai noteiktu, vai uz produkta var būt norādes. Šādu kritēriju izmantošana valsts līmenī, lai arī palīdz patērētājiem veikt apzinātu izvēli attiecībā uz uzturu, var veidot šķēršļus tirdzniecībai Kopienā, un tāpēc tie būtu jāsaskaņo Kopienas līmenī. Šai regulai nebūtu jāattiecas uz tādu saziņu un informāciju par ietekmi uz veselību, kas papildina valsts iestādes vai Kopienas paziņojumus par alkohola pārmērīgas lietošanas risku.

(11) Piemērojot uzturvielu aprakstus kā kritēriju, būtu jātiecas izvairīties no situācijas, kad uzturvērtības vai veselīguma norādes slēpj vispārējo pārtikas produkta uzturvērtības statusu, kas varētu

([1]) OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.
([2]) OV L 316, 9.12.1994., 2. lpp.

▼C1

maldināt patērētājus, tiem cenšoties izdarīt veselīgāku izvēli saistībā ar līdzsvarotu uzturu. Uzturvielu aprakstiem, kā paredzēts šajā regulā, vajadzētu būt paredzētiem tikai un vienīgi tam, lai reglamentētu apstākļus, kādos norādes drīkst izdarīt. Tiem vajadzētu būt balstītiem uz vispārpieņemtiem zinātniskiem pierādījumiem, kas attiecas uz uztura saistību ar veselību. Aprakstos tomēr arī būtu jāparedz produktu jauninājumu iespējamība un jāņem vērā ar uzturu saistītu paradumu un tradīciju dažādība, kā arī tas, ka atsevišķiem produktiem ir būtiska nozīme vispārējā uzturā.

(12) Izstrādājot uzturvielu aprakstu, būtu jāņem vērā dažādu tādu uzturvielu un vielu saturu, kurām ir uzturvērtība vai fizioloģiska ietekme, jo īpaši tas attiecas uz taukiem, piesātinātiem taukiem, hidroģenētām taukskābēm, sāli/sodu un cukuriem, kuru patēriņš kopējā uzturā nav ieteicams pārāk liels, kā arī polinepiesātinātiem un mononepiesātinātiem taukiem, pieejamiem ogļhidrātiem (kas nav cukuri), vitamīniem, minerālvielām, proteīniem un šķiedrvielām. Nosakot uzturvielu aprakstus, būtu jāņem vērā dažādas pārtikas produktu kategorijas, kā arī šo pārtikas produktu vieta un nozīme kopējā uzturā, un pienācīga uzmanība būtu jāpievērš dažādajiem ēšanas paradumiem un patēriņa modeļiem dalībvalstīs. Atkarībā no atsevišķu pārtikas produktu vai pārtikas produktu kategoriju nozīmes un svarīguma iedzīvotāju uzturā var būt nepieciešamas atkāpes attiecībā uz prasību ievērot noteikto uzturvielu aprakstu. Tie būtu kompleksi tehniski uzdevumi, un attiecīgo pasākumu pieņemšana būtu jāuztic Komisijai, ņemot vērā Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes ieteikumus.

(13) Uztura bagātinātāji, kā tie definēti Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2002/46/EK (2002. gada 10. jūnijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz uztura bagātinātājiem [1], kas ir šķidrā veidā un kuru spirta tilpumkoncentrācija ir lielāka par 1,2 %, šajā regulā netiek uzskatīti par dzērieniem.

(14) Pašreiz dažās dalībvalstīs attiecībā uz vielām, kuru labvēlīga ietekme nav konstatēta vai par kurām patlaban nav pietiekamas zinātnieku vienprātības, pārtikas produktu marķējumā un reklāmā izmanto ļoti dažādas norādes. Ir nepieciešams nodrošināt, ka vielām, par kurām dota norāde, ir konstatēta labvēlīga uzturvērtība vai fizioloģiskā ietekme.

(15) Lai panāktu to, ka sniegtās norādes atbilst patiesībai, norādē minētajai vielai galaproduktā jābūt pietiekamā daudzumā vai šī viela produktā vispār nedrīkst būt vai arī tai jābūt pienācīgi samazinātā daudzumā, kas rada norādei atbilstīgu uzturvērtību vai fizioloģisko ietekmi. Vielai arī vajadzētu būt organismam izmantojamā veidā. Turklāt vajadzības gadījumā ievērojams tās vielas daudzums, kura rada norādei atbilstīgu uzturvērtību vai fizioloģisko ietekmi, būtu jānodrošina ar tādu pārtikas produkta daudzumu, kas atbilst pieņēmumam par saprātīgu patēriņu.

(16) Ir svarīgi, lai norādes uz pārtikas produktu marķējuma būtu saprotamas patērētājam, un ir pareizi visus patērētājus aizsargāt pret maldinošām norādēm. Taču kopš Padomes Direktīvas 84/450/EEK (1984. gada 10. septembris), kas attiecas uz maldinošu salīdzinošo reklāmu [2] stāšanās spēkā Eiropas Kopienu Tiesa, izskatot lietas, kas saistītas ar reklāmas jomu, ir atzinusi par vajadzīgu pārbaudīt šīs prakses ietekmi uz iedomātu, tipisku patērētāju. Saskaņā ar proporcionalitātes principu un lai dotu iespēju efektīvi piemērot aizsargpasākumus, kas paredzēti šajā regulā, tajā par atsauces lielumu, ņemot vērā sociālos, kultūras un lingvistiskos faktorus, izmantots vidusmēra patērētājs, kurš ir

[1] OV L 183, 12.7.2002., 51. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2006/37/EK (OV L 94, 1.4.2006., 32. lpp.).

[2] OV L 250, 19.9.1984., 17. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/29/EK (OV L 149, 11.6.2005., 22. lpp.).

▼C1

samērā labi informēts, kā arī samērā vērīgs un piesardzīgs, kā to ir interpretējusi Tiesa, bet tajā paredzēti noteikumi, lai novērstu tādu patērētāju izmantošanu, kuru īpašības tos padara īpaši neaizsargātus pret maldinošām norādēm. Ja kāda norāde ir īpaši vērsta uz konkrētu patērētāju grupu, piemēram, bērniem, vēlams, ka šīs norādes ietekmi vērtē no attiecīgās grupas vidusmēra pārstāvja viedokļa. Metode, ar kuru nosaka vidusmēra patērētāju, nav statistikas metode. Attiecīgo valstu tiesām un iestādēm būs jāizmanto savu pašu lemtspēja, ņemot vērā Eiropas Kopienu Tiesas judikatūru, lai noteiktu vidusmēra patērētāja tipisko reakciju katrā konkrētā gadījumā.

(17) Zinātniskajam pamatojumam vajadzētu būt galvenajam vērā ņemamajam aspektam attiecībā uz uzturvērtības un veselības ietekmes norāžu lietošanu, un pārtikas uzņēmumiem to lietojums būtu jāpamato. Norādei vajadzētu būt zinātniski pamatotai, ņemot vērā pieejamo zinātnisko datu kopumu un izsverot pierādījumus.

(18) Uzturvērtības vai veselīguma norādes nebūtu jāsniedz, ja tās neatbilst vispāratzītiem uztura un veselības principiem vai, ja tās veicina vai attaisno kāda pārtikas produkta pārmērīgu lietošanu, vai nonievā laba uztura principus.

(19) Ņemot vērā pozitīvo iespaidu, kāds rodas par pārtikas produktiem ar uzturvērtības un veselīguma norādēm, kā arī šo produktu iespējamo ietekmi uz ēšanas paradumiem un kopējo uztura patēriņu, patērētājam būtu jāspēj novērtēt kopējā uzturvērtības kvalitāte. Tāpēc produktu uzturvērtības marķēšanai vajadzētu būt obligātai un tā būtu jāattiecina uz visiem pārtikas produktiem, uz kuriem tiek lietotas veselīguma norādes.

(20) Vispārīgi uzturvērtības marķēšanas nosacījumi ir ietverti Padomes Direktīvā 90/496/EEK (1990. gada 24. septembris) par pārtikas produktu uzturvielu marķējumu [1]. Saskaņā ar šo direktīvu, ja marķējumā, noformējumā vai reklāmā iekļauj uzturvērtības norādi, uzturvērtības marķēšanai vajadzētu būt obligātai, izņemot vispārīgas reklāmas gadījumus. Ja uzturvērtības norāde skar cukurus, piesātinātas taukskābes, šķiedrvielas vai nātriju, šajā informācijā vajadzētu būt 2. grupas datiem, kā noteikts Direktīvas 90/496/EEK 4. panta 1. punktā. Lai panāktu augsta līmeņa patērētāju aizsardzību, šo pienākumu nodrošināt 2. grupas informāciju būtu jāpiemēro *mutatis mutandis* visos gadījumos, kad ir izdarīta veselīguma norāde, izņemot vispārīgas reklāmas gadījumus.

(21) Būtu jāizstrādā arī atļauto uzturvērtības norāžu un to lietošanas īpašo nosacījumu saraksts, pamatojoties uz nosacījumiem, kā lietot šādas norādes, par kurām ir panākta vienošanās valstu vai starptautiskā līmenī un kuras ir noteiktas ar Kopienas tiesību aktiem. Uz norādēm, ko patērētājs uztver kā minētajā sarakstā iekļautās uzturvērtības norādes, būtu jāattiecina tie paši nosacījumi, kādus attiecina uz sarakstā iekļautajām norādēm. Piemēram, uz norādēm, kas saistās ar vitamīnu un minerālvielu pievienošanu, piemēram — "ar …", "atjaunots …", "pievienots …" vai "bagātināts …", būtu jāattiecina tie paši noteikumi, kas attiecas uz norādi "… avots". Lai ņemtu vērā zinātnes un tehnoloģijas attīstību, saraksts būtu regulāri jāatjaunina. Turklāt salīdzinošās norādēs būtu galapatērētājam skaidri jānorāda salīdzināmie produkti.

(22) Nosacījumi tādām norādēm kā "bez laktozes" vai "bez lipekļa", kas paredzēti daļai patērētāju ar īpašiem veselības traucējumiem, būtu jānosaka ar Padomes Direktīvu 89/398/EEK (1989. gada 3. maijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz

[1] OV L 276, 6.10.1990., 40. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 2003/120/EK (OV L 333, 20.12.2003., 51. lpp.).

▼C1

īpašas diētas pārtikas produktiem [1] attiecībā uz īpašas diētas pārtikas produktiem. Turklāt šajā direktīvā ir paredzēta iespēja, ka pārtikas produktiem, kas ir paredzēti ikdienas patēriņam, var paredzēt norādes par to piemērotību šai patērētāju daļai, ja tie atbilst šāda apgalvojuma noteikumiem. Līdz laikam, kad Kopienas līmenī tiek noteikti šāda apgalvojuma noteikumi, dalībvalstis var paturēt spēkā esošos vai pieņemt jaunus attiecīgos valsts pasākumus.

(23) Veselīguma norādes būtu jāatļauj lietot Kopienā tikai pēc tam, kad ir veikts zinātnisks novērtējums iespējami visaugstākajā līmenī. Lai nodrošinātu šo norāžu saskaņotu zinātnisku novērtējumu, šādi novērtējumi būtu jāveic Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei. Pēc pieteikuma iesniedzēja pieprasījuma viņam būtu jāļauj iepazīties ar lietu, lai pārbaudītu procedūras norisi.

(24) Psiholoģiskās un uzvedības funkcijas var būt atkarīgas ne tikai no faktoriem, kas saistīti ar uzturu, bet arī no daudziem citiem. Tādējādi informācija par šīm funkcijām ir ļoti sarežģīta, un vispusīgu, patiesu un izsmeļošu ziņojumu ir grūti iekļaut īsā norādē, ko izmanto pārtikas produktu marķēšanai un reklāmai. Tāpēc ir lietderīgi, izmantojot psiholoģiskās un uzvedības norādes, prasīt zinātnisku pamatojumu.

(25) Ņemot vērā Komisijas Direktīvu 96/8/EK (1996. gada 26. februāris) par pārtikas produktiem, ko paredzēts izmantot svara samazināšanas diētām ar samazinātu enerģētisko vērtību [2], ar ko aizliedz minētajā direktīvā noteikto produktu marķējumā, noformējumā un reklāmā izmantot norādes par svara zaudēšanas ātrumu vai lielumu, ko var sasniegt, tos izmantojot, ir uzskatīts par lietderīgu attiecināt šo ierobežojumu uz visiem pārtikas produktiem.

(26) Veselīguma norādes, kas neattiecas uz slimības riska samazināšanu vai uz bērnu attīstību un veselību, pamatojoties uz vispārpieņemtiem zinātniskiem pierādījumiem, būtu jāpakļauj citāda veida novērtējumam un atļaujas piešķiršanai. Tāpēc ir jāpieņem Kopienas saraksts ar šādām atļautām norādēm pēc apspriešanās ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi. Turklāt, lai veicinātu jauninājumus, tām veselīguma norādēm, kuras pamatojas uz nesen iegūtiem zinātniskiem pierādījumiem, atļauja būtu jāpiešķir paātrināti.

(27) Lai neatpaliktu no zinātnes un tehnoloģijas attīstības, iepriekš minētais saraksts pēc vajadzības nekavējoties būtu jāpārskata. Šāda pārskatīšana ir tehniski īstenošanas pasākumi, un to pieņemšana būtu jāuztic Komisijai, lai procedūru vienkāršotu un paātrinātu.

(28) Uzturs ir viens no daudzajiem faktoriem, kas ietekmē noteiktu slimību rašanos. Slimību rašanos var ietekmēt arī citi faktori, piemēram, vecums, ģenētiskā nosliece, fiziskās aktivitātes līmenis, smēķēšana un citu narkotisko vielu lietošana, apkārtējās vides iedarbība un stress. Tāpēc norādēm, kas saistītas ar saslimšanas riska mazināšanu, būtu jāpiemēro īpašas marķēšanas prasības.

(29) Lai nodrošinātu, ka, patērētājam izvēloties veselīgu uzturu, veselīguma norādes ir patiesas, skaidras, uzticamas un lietderīgas, Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādes atzinumā un turpmākajās procedūrās būtu jāņem vērā veselīguma norāžu formulējums un noformējums.

---

[1] OV L 186, 30.6.1989., 27. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

[2] OV L 55, 6.3.1996., 22. lpp.

▼C1

(30) Dažos gadījumos zinātnisks riska novērtējums vien nevar nodrošināt visu informāciju, ar kuru jāpamato riska pārvaldības lēmums. Tāpēc būtu jāņem vērā citi tiesiski faktori, kas attiecas uz izskatāmo jautājumu.

(31) Pārredzamības labad un lai izvairītos no daudzkārtējiem pieteikumiem attiecībā uz norādēm, kuras jau ir novērtētas, būtu jāizveido un jāatjaunina publisks reģistrs, kurā šādu norāžu sarakstus iekļautu un atjauninātu Komisija.

(32) Lai veicinātu pētniecību un attīstību lauksaimniecības pārtikas nozarē, ir lietderīgi aizsargāt novatoru ieguldījumu tās informācijas un to datu vākšanā, kuri papildina pieteikumu saskaņā ar šo regulu. Šai aizsardzībai tomēr vajadzētu būt laikā ierobežotai, lai izvairītos no nevajadzīgas pētījumu un izmēģinājumu atkārtošanas un lai veicinātu norāžu pieejamību MVU, kuriem reti ir finansiālas iespējas veikt pētījumus.

(33) MVU dod nozīmīgu pievienoto vērtību Eiropas pārtikas rūpniecībai attiecībā uz kvalitāti un dažādu ēšanas paradumu saglabāšanu. Lai veicinātu šīs regulas īstenošanu, Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādei pienācīgā laikā būtu jāizstrādā atbilstošas tehniskās vadlīnijas un rīki, kas it īpaši paredzēti MVU.

(34) Ņemot vērā īpašo raksturu, kāds ir pārtikas produktiem ar norādēm, būtu jānosaka līdzekļi papildus tiem, kas parasti ir pieejami uzraudzības iestādēm, lai veicinātu efektīvu šo produktu uzraudzību.

(35) Ir vajadzīgi attiecīgi pārejas pasākumi, lai uzņēmēji, kas iesaistīti pārtikas apritē, varētu pielāgoties šīs regulas prasībām.

(36) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, proti, nodrošināt efektīvu iekšējā tirgus darbību attiecībā uz uzturvērtības un veselīguma norādēm, vienlaikus nodrošinot augstu patērētāju aizsardzības līmeni, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un to, ka šos mērķus var labāk sasniegt Kopienas līmenī, Kopiena var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.

(37) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību [1],

IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

TEMATS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Temats un darbības joma

1. Šī regula saskaņo dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētos noteikumus, kas attiecas uz pārtikas produktu uzturvērtības un veselīguma norādēm, lai nodrošinātu efektīvu iekšējā tirgus darbību, vienlaikus nodrošinot augstu patērētāju aizsardzības līmeni.

2. Šo regulu piemēro pārtikas produktu uzturvērtības un veselīguma norādēm, kas sniegtas tirdzniecības informācijā marķējuma, noformējuma vai reklāmas veidā attiecībā uz pārtikas produktiem, ko piegādā galapatērētājam.

[1] OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼M1

Šīs regulas 7. pantu un 10. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu nepiemēro nefasētiem pārtikas produktiem (piemēram, svaigiem augļiem, dārzeņiem un maizei), ko tirgo galapatērētājiem vai sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumiem, un pārtikas produktiem, ko fasē pārdošanas vietās pēc pircēja lūguma vai fasē, lai tūlīt pārdotu. Valstu noteikumus drīkst piemērot līdz brīdim, kad saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru tiek pieņemti Kopienas pasākumi, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, *inter alia* to papildinot.

▼C1

Šo regulu piemēro arī pārtikas produktiem, kuri ir paredzēti piegādei restorāniem, slimnīcām, skolām, ēdnīcām un līdzīgām sabiedriskās ēdināšanas iestādēm.

3. Preču zīmi, zīmolvārdu vai brīvi izvēlētu nosaukumu, kas parādās uz pārtikas produkta marķējuma, pārtikas produkta noformējumā vai reklāmā un ko varētu interpretēt kā uzturvērtības vai veselīguma norādi, drīkst lietot, nepiemērojot šajā regulā paredzēto procedūru, ja tam šajā marķējumā, noformējumā vai reklāmā pievieno līdzīgu uzturvērtības vai veselīguma norādi, kas atbilst šīs regulas noteikumiem.

▼M1

4. Attiecībā uz nepatentētiem aprakstiem (nosaukumiem), kas tradicionāli lietoti, lai norādītu uz to pārtikas produktu vai dzērienu kategorijas īpašībām, kuri var ietekmēt cilvēku veselību, var saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru pieņemt atkāpi no 3. punkta, kuras mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, papildinot to, ja par to ir saņemts pieteikums no attiecīgajiem pārtikas apritē iesaistītajiem uzņēmējiem. Pieteikumu nosūta dalībvalsts kompetentajai iestādei, kura to nekavējoties pārsūta Komisijai. Komisija pieņem un publicē noteikumus par to, kā pārtikas apritē iesaistītajiem uzņēmējiem sagatavot pieteikumus, lai tādējādi nodrošinātu, ka darbības ar pieteikumiem ir pārredzamas un notiek pieņemamā termiņā.

▼C1

5. Šo regulu piemēro, neskarot šādus Kopienas noteikumus:

a) Direktīvu 89/398/EEK un direktīvas, kas pieņemtas attiecībā uz pārtikas produktiem, kas paredzēti īpašām uztura vajadzībām;

b) Padomes Direktīvu 80/777/EEK (1980. gada 15. jūlijs) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz dabisko minerālūdeņu ieguvi un realizāciju ([1]);

c) Padomes Direktīvu 98/83/EK (1998. gada 3. novembris) par dzeramā ūdens kvalitāti ([2]);

d) Direktīvu 2002/46/EK.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā:

a) piemēro terminu "pārtika", "uzņēmēji, kas iesaistīti pārtikas apritē", "laišana tirgū" un "galapatērētājs" definīcijas, kas noteiktas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ([3]) 2. pantā, 3. panta 3., 8. un 18. punktā;

([1]) OV L 229, 30.8.1980., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.
([2]) OV L 330, 5.12.1998., 32. lpp. Direktīvā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1882/2003.
([3]) OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 575/2006 (OV L 100, 8.4.2006., 3. lpp.).

▼C1

b) piemēro termina "uztura bagātinātājs" definīciju, kas noteikta Direktīvā 2002/46/EK;

c) piemēro terminu "uzturvērtības marķējums", "proteīni", "ogļhidrāti", "cukuri", "tauki", "piesātinātās taukskābes", "mononepiesātinātās taukskābes", "polinepiesātinātās taukskābes", "šķiedrvielas" definīcijas, kas noteiktas Direktīvā 90/496/EEK;

d) piemēro termina "marķējums" definīciju, kas noteikta Direktīvas 2000/13/EK 1. panta 3. punkta a) apakšpunktā.

2. Piemēro arī šādas definīcijas:

1) "norāde" ir jebkurš ziņojums vai atveidojums, kas nav obligāts saskaņā ar Kopienas vai valstu tiesību aktiem, tostarp ilustrēts, grafisks vai jebkāda veida simbolisks atveidojums, kurš pauž, liek domāt vai netieši norāda, ka pārtikas produktam ir sevišķas īpašības;

2) "uzturviela" ir Direktīvas 90/496/EEK pielikumā uzskaitītie proteīni, ogļhidrāti, tauki, šķiedrvielas, nātrijs, vitamīni un minerālvielas, kā arī vielas, kuras pieder kādai no šīm kategorijām vai ir šo kategoriju sastāvdaļas;

3) "cita viela" ir viela, kas nav uzturviela un kam ir uzturvērtība vai fizioloģiska ietekme;

4) "uzturvērtības norāde" ir jebkura norāde, kas pauž, liek domāt vai netieši norāda, ka pārtikas produktam ir sevišķi labvēlīgas uzturīpašības, ko rada:

   a) enerģētiskā vērtība (vērtība kalorijās), kuru tas

      i) nodrošina,

      ii) nodrošina samazinātā vai palielinātā devā vai

      iii) nenodrošina, un/ vai

   b) uzturvielas vai citas vielas, ko tas

      i) satur,

      ii) satur mazākā vai lielākā attiecībā vai

      iii) nesatur;

5) "veselīguma norāde" ir jebkura norāde, kas pauž, liek domāt vai netieši norāda, ka pastāv saikne starp pārtikas produktu kategoriju, pārtikas produktu vai kādu tā sastāvdaļu un veselību;

6) "samazināta slimības riska norāde" ir jebkura veselīguma norāde, kas pauž, liek domāt vai netieši norāda, ka attiecīgās pārtikas produktu kategorijas, pārtikas produkta vai kādas tā sastāvdaļas lietošana būtiski mazina kādas cilvēka saslimšanas riska faktoru;

7) "Iestāde" ir Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde, kā noteikts Regulā (EK) Nr. 178/2002.

II NODAĻA

VISPĀRĒJI PRINCIPI

3. pants

Visu norāžu vispārēji principi

Uzturvērtības un veselīguma norādes Kopienas tirgū laisto pārtikas produktu marķēšanai, noformēšanai un reklāmai var izmantot tikai tad, ja tās atbilst šīs regulas noteikumiem.

Neskarot Direktīvas 2000/13/EK un 84/450/EEK, uzturvērtības un veselīguma norāžu lietošana nedrīkst:

▼C1

a) būt kļūdaina, neskaidra vai maldinoša;

b) radīt šaubas par citu pārtikas produktu drošumu un/vai uzturvērtības pietiekamību;

c) mudināt vai attaisnot pārmērīgu pārtikas produktu patēriņu;

▼M1

d) paust, likt domāt vai netieši norādīt, ka līdzsvarots un daudzveidīgs uzturs parasti nevar nodrošināt nepieciešamo uzturvielu daudzumu. Gadījumā, ja runa ir par uzturvielām, kuras pietiekamā daudzumā nespēj nodrošināt līdzsvarots un daudzveidīgs uzturs, var saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru pieņemt atkāpes – tostarp to piemērošanas nosacījumus – kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, papildinot to, ņemot vērā pašreizējo dalībvalstu īpašos apstākļus;

▼C1

e) tekstā vai ilustrētā, grafiskā vai simboliskā atveidojumā norādīt uz organisma funkciju izmaiņām, kas patērētājā varētu radīt vai kāpināt bailes.

4. pants

Nosacījumi kā lietot uzturvērtības un veselīguma norādes

▼M1

1. Komisija līdz 2009. gada 19. janvārim nosaka īpašus uzturvielu aprakstus, tostarp atbrīvojumus, kuri jāievēro attiecībā uz pārtikas produktiem vai atsevišķām pārtikas produktu kategorijām, lai uz tām būtu uzturvērtības vai veselīguma norādes, un nosacījumus uzturvērtības vai veselīguma norāžu izmantošanai pārtikas produktiem vai pārtikas produktu kategorijām, ievērojot uzturvielu aprakstus. Šos pasākumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, papildinot to, pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

▼C1

Uzturvielu aprakstus pārtikas produktiem un/vai atsevišķu kategoriju pārtikas produktiem nosaka, jo īpaši ņemot vērā šādus aspektus:

a) atsevišķu uzturvielu un citu pārtikas produktos sastopamo tādu vielu daudzumus kā tauki, piesātinātās taukskābes, hidroģenētās taukskābes, cukurs un sāls/nātrijs;

b) pārtikas produktu (vai to kategoriju) lomu un nozīmi, kā arī to ieguldījumu iedzīvotāju uzturā kopumā un vajadzības gadījumā konkrētu riska grupu, tostarp bērnu uzturā;

c) vispārējo pārtikas produkta uzturvērtības sastāvu un to uzturvielu klātbūtni, par kurām zinātniski atzīts, ka tām ir ietekme uz veselību.

Uzturvielu apraksti ir balstīti uz zinātnes atziņām par uzturu, uzturvērtību un to saistību ar veselību.

Nosakot uzturvielu aprakstus, Komisija lūdz Iestādei 12 mēnešu laikā nodrošināt attiecīgu zinātnisku konsultāciju, kas galvenokārt vērsta uz:

i) to, vai apraksti būtu jāpiemēro pārtikas produktiem kopumā un/vai pārtikas produktu kategorijām,

ii) uzturvielu izvēli un līdzsvaru, kas jāņem vērā,

iii) references daudzuma izvēli/aprakstu pamatojumu,

iv) aprakstu aprēķināšanas metodi un

v) ierosinātās sistēmas priekšizpēti un testēšanu.

Nosakot uzturvielu aprakstus, Komisija apspriežas ar ieinteresētajām pusēm, jo īpaši ar uzņēmējiem, kas iesaistīti pārtikas apritē, un patērētāju grupām.

▼M1

Uzturvielu aprakstus un to izmantošanas nosacījumus, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, papildinot to, atjaunina, lai ņemtu vērā attiecīgos zinātnes sasniegumus, saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru un pēc apspriešanās ar ieinteresētajām pusēm, jo īpaši ar pārtikas apritē iesaistītajiem uzņēmējiem un patērētāju grupām.

▼C1

2. Atkāpjoties no 1. punkta, uzturvērtības norādes:

a) ir atļautas par tauku, piesātināto taukskābju, hidroģenēto taukskābju, cukuru un sāls/nātrija samazinātu daudzumu, neatsaucoties uz aprakstu konkrētajai uzturvielai/-ām, kurām norāde ir izdarīta, ja tās atbilst šajā regulā izklāstītajiem nosacījumiem;

b) ir atļautas arī gadījumā, kad kāda uzturviela pārsniedz uzturvielu aprakstā noteikto, ja informācija par konkrēto uzturvielu ir tiešā tuvumā, vienā pusē un tikpat skaidri salasāma kā informācija par citu sastāvdaļu samazinātu daudzumu. Norāde ir formulēta šādi: "Palielināts ([1]) daudzums".

3. Dzērieniem, kas satur vairāk nekā 1,2 % alkohola, nedrīkst izmantot veselīguma norādes.

Atļautas ir tikai tās uzturvērtības norādes, kas dzērieniem, kuros pēc tilpuma ir vairāk nekā 1,2 % alkohola, norāda uz zemu vai samazinātu alkohola daudzumu vai samazinātu enerģētisko vērtību.

4. Ja nav īpašu Kopienas noteikumu attiecībā uz uzturvērtības norādēm, kas atsaucas uz zemu alkohola saturu vai alkohola vai enerģētiskās vērtības samazinājumu vai neesamību dzērienos, kuri parasti satur alkoholu, atbilstīgi Līgumam piemēro attiecīgus valstu noteikumus.

▼M1

5. Saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru un ņemot vērā zinātniskus pierādījumus, var pieņemt pasākumus, ar kuriem nosaka pārtikas produktus vai pārtikas produktu kategorijas, kas nav minētas 3. punktā un kam ierobežo vai aizliedz uzturvērtības vai veselīguma norāžu lietošanu, un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus.

▼C1

5. pants

Vispārēji nosacījumi

1. Uzturvērtības un veselīguma norādes ir atļauts lietot tikai tad, ja ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) saskaņā ar vispārpieņemtiem zinātniskiem pierādījumiem ir pierādīts, ka norādē minētās vielas klātbūtnei, neesamībai vai samazinātam daudzumam pārtikas produktā vai pārtikas produktu kategorijā ir labvēlīga uzturvērtība vai fizioloģiskā ietekme;

b) norādē minētā uzturviela vai cita viela:

   i) galaproduktā ir nozīmīgā daudzumā, kā noteikts Kopienas tiesību aktos, vai, ja šādu noteikumu nav, tādā daudzumā, kurš rada uzturvērtību vai fizioloģisku ietekmi, par ko ir apgalvots, ka tas ir pierādīts ar vispārpieņemtiem zinātniskiem pierādījumiem; vai

   ii) tās nav vai tā ir samazinātā daudzumā, kurš radīs uzturvērtību vai fizioloģisku ietekmi, par ko ir apgalvots, ka tas ir pierādīts ar vispārpieņemtiem zinātniskiem pierādījumiem;

c) attiecīgā gadījumā norādē minētā uzturviela vai cita viela ir tādā veidā, ko organisms spēj izmantot;

([1]) Attiecīgās uzturvielas, kas pārsniedz aprakstā noteikto daudzumu, nosaukums.

▼C1

d) produkta daudzums, ko pamatoti varētu uzskatīt par saprātīgi patērējamu, nodrošina nozīmīgu norādē minētās uzturvielas vai citas vielas daudzumu, kā noteikts Kopienas tiesību aktos, vai, ja šādu noteikumu nav, tādu nozīmīgu daudzumu, kurš rada apgalvoto uzturvērtību vai fizioloģisku ietekmi, kā tas ir pierādīts ar vispārpieņemtiem zinātniskiem pierādījumiem;

e) atbilstība īpašiem nosacījumiem, kas, atkarībā no konkrētā gadījuma, noteikti III nodaļā vai IV nodaļā.

2. Uzturvērtības un veselīguma norāžu lietošana ir pieļaujama tikai tad, ja vidusmēra patērētājs var saprast norādē aprakstīto labvēlīgo ietekmi.

3. Uzturvērtības un veselīguma norādes attiecas uz pārtikas produktu, kas gatavs patēriņam saskaņā ar ražotāja norādījumiem.

6. pants

Norāžu zinātniskais pamatojums

1. Uzturvērtības un veselīguma norādes pamato ar vispārpieņemtiem zinātniskiem pierādījumiem.

2. Uzņēmējs, kas iesaistīts pārtikas apritē, un kas sniedz uzturvērtības vai veselīguma norādi, pamato šādas norādes lietošanu.

3. Dalībvalstu kompetentās iestādes var pieprasīt uzņēmējam, kas iesaistīts pārtikas apritē, vai personai, kas laiž produktu tirgū, uzrādīt visus attiecīgos elementus un datus, kuri apliecina atbilstību šai regulai.

7. pants

Informācija par uzturvērtību

Pienākumus un kārtību, saskaņā ar kuriem sniedz informāciju atbilstīgi Direktīvai 90/496/EEK, veicot uzturvērtības norādi, piemēro, *mutatis mutandis*, piemērojot veselīguma norādi, izņemot vispārīgas reklāmas gadījumus. Tomēr informācijā, kas jāsniedz, iekļauj 2. grupas informāciju, kā noteikts Direktīvas 90/496/EEK 4. panta 1. punktā.

Turklāt un atkarībā no apstākļiem, informācija par tās/-o vielas/-u daudzumu, uz ko attiecas uzturvērtības vai veselīguma norāde un kas neparādās uzturvērtības marķējumā, atrodas tuvu pie informācijas par uzturvielām un ir norādīta saskaņā ar Direktīvas 90/496/EEK 6. pantu.

Uztura bagātinātāju gadījumā informāciju par uzturvielām nodrošina saskaņā ar Direktīvas 2002/46/EK 8. pantu.

III NODAĻA

UZTURVĒRTĪBAS NORĀDES

8. pants

Īpaši nosacījumi

1. Uzturvērtības norādes ir atļautas tikai tādā gadījumā, ja tās ir uzskaitītas pielikumā un atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem.

▼M1

2. Pielikuma grozījumus pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru un, ja vajadzīgs, pēc apspriešanās ar Iestādi. Ja vajadzīgs, Komisija aicina piedalīties ieinteresētās puses, jo īpaši pārtikas apritē iesaistītos uzņēmējus un patērētāju grupas, lai novērtētu attiecīgo norāžu uztveri un izpratni.

▼C1

9. pants

Salīdzinošās norādes

1. Neskarot Direktīvu 84/450/EEK, salīdzināšana ir pieļaujama tikai starp vienas un tās pašas kategorijas pārtikas produktiem, aplūkojot vairākus šīs kategorijas pārtikas produktus. Norāda atšķirības uzturvielas daudzumā un/vai enerģētiskajā vērtībā, un salīdzinājums attiecas uz vienādu pārtikas produkta daudzumu.

2. Salīdzinošajās uzturvērtības norādēs salīdzina attiecīgā pārtikas produkta sastāvu ar vairākiem tās pašas kategorijas pārtikas produktiem, tostarp citu zīmolvārdu pārtikas produktiem, kam nav tāds sastāvs, kurš ļautu uz tiem lietot līdzīgu norādi.

IV NODAĻA

VESELĪGUMA NORĀDES

10. pants

Īpaši nosacījumi

1. Veselīguma norādes aizliedz, ja tās neatbilst II nodaļas vispārējām prasībām un šīs nodaļas īpašajām prasībām un ja par tām nav izsniegtas atļaujas saskaņā ar šo regulu, un tās nav iekļautas 13. un 14. pantā paredzētajā sarakstā ar norādēm, par kurām izsniedz atļaujas.

2. Veselīguma norādes atļauj tikai tādā gadījumā, ja marķējumā vai — ja nav marķējuma — noformējumā un reklāmā iekļauj šādu informāciju:

a) paziņojumu, kas uzsver dažāda un līdzsvarota uztura un veselīga dzīvesveida nozīmi;

b) pārtikas produkta daudzumu un patēriņa veidu, kāds ir vajadzīgs, lai panāktu norādīto labvēlīgo ietekmi;

c) attiecīgā gadījumā paziņojumu personām, kurām vajadzētu izvairīties no attiecīgā pārtikas produkta lietošanas; un

d) atbilstīgu brīdinājumu uz produktiem, kas pārmērīgas lietošanas gadījumā varētu apdraudēt veselību.

3. Atsauces uz uzturvielas vai pārtikas produkta vispārēju, nekonkrētu labvēlīgu ietekmi uz labu vispārējo veselību, labsajūtu var izdarīt tikai kopā ar īpašu veselīguma norādi, kas ietverta 13. un 14. pantā minētajos sarakstos.

4. Vajadzības gadījumā šā panta īstenošanas pamatnostādnes pieņem saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto procedūru un, ja nepieciešams, konsultējoties ar ieinteresētajām personām, jo īpaši ar uzņēmējiem, kas iesaistīti pārtikas apritē, un patērētāju grupām.

11. pants

Valsts medicīnas, uztura un diētas speciālistu asociācijas un ar veselību saistītas labdarības iestādes

Ja nav īpašu Kopienas tiesību aktu, kas reglamentē valsts medicīnas, uztura un diētas speciālistu asociāciju un ar veselību saistītu labdarības iestāžu ieteikumus un ierosinājumus, atbilstīgi Līgumam var piemērot attiecīgos valstu noteikumus.

▼C1

12. pants

Ierobežojumi dažu veselīguma norāžu lietošanā

Nav atļautas šādas veselīguma norādes:

a) norādes, kurās apgalvots, ka attiecīgā pārtikas produkta nelietošana var ietekmēt veselību;

b) norādes par svara zaudēšanas ātrumu vai lielumu;

c) norādes par ieteikumiem, ko snieguši individuāli ārsti vai veselības speciālisti un tādas asociācijas, kas nav minētas 11. pantā.

13. pants

Veselīguma norādes, kas neattiecas uz slimības riska samazināšanu, kā arī bērnu attīstību un veselību

1. Veselīguma norādes, kas apraksta vai attiecas uz:

a) uzturvielu vai citu vielu nozīmi augšanā, attīstībā un organisma funkciju veikšanā, vai

b) psihes un uzvedības funkcijām, vai

c) neskarot Direktīvu 96/8/EK, novājēšanu vai svara kontroli, vai svara samazināšanu, vai izsalkuma sajūtas samazināšanu, vai sāta sajūtas pieaugumu, vai arī ar uzturu uzņemtās enerģijas samazināšanu.

Norādes, kas ir pamatotas ar 3. punktā noteikto sarakstu, var izmantot bez 15. līdz 19. pantā paredzētās procedūras, ja tās ir:

i) pamatotas ar vispārpieņemtām zinātniskām atziņām, un

ii) viegli saprotamas vidusmēra patērētājam.

2. Dalībvalstis iesniedz Komisijai norāžu sarakstu, kā minēts 1. punktā, līdz vēlākais 2008. gada 31. janvāris kopā ar norādēm piemērojamiem nosacījumiem ar atsauci uz attiecīgo zinātnisko pamatojumu.

▼M1

3. Komisija pēc apspriešanās ar Iestādi un saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru, vēlākais, līdz 2010. gada 31. janvārim pieņem Kopienas sarakstu, kura mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, papildinot to, ar atļautām norādēm, kā minēts 1. punktā, un visiem vajadzīgajiem šo norāžu izmantošanas nosacījumiem.

4. Jebkādas 3. punktā minētā saraksta izmaiņas, kuru pamatā ir vispārēji atzītas zinātniskās atziņas un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, papildinot to, pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts pieprasījuma, iepriekš apspriežoties ar Iestādi, pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

▼C1

5. Panta 3. punktā minēto sarakstu saskaņā ar 18. pantā minēto procedūru, izņemot norādes attiecībā uz bērnu attīstību un veselību, ko atļauj saskaņā ar 15., 16., 17. un 19. pantā minēto procedūru papildina ar norādēm, kas pamatotas ar jaunākajām zinātniskām atziņām un/vai kurās ietverta prasība pēc īpašumtiesību datu aizsardzības.

14. pants

Norādes par samazinātu slimības risku un norādes, kas attiecas uz bērnu attīstību un veselību

▼M2

1. Neatkarīgi no Direktīvas 2000/13/EK 2. panta 1) punkta b) apakšpunkta var izmantot turpmāk paredzētās norādes, ja tās ir

▼M2

atļautas saskaņā ar šīs regulas 15., 16., 17. un 19. pantā minēto procedūru, tās iekļaujot šādu Kopienas atļauto norāžu sarakstā kopā ar visiem vajadzīgajiem šo norāžu izmantošanas nosacījumiem:

a) norādes par samazinātu slimības risku;

b) norādes, kas attiecas uz bērnu attīstību un veselību.

▼C1

2. Papildus šajā regulā noteiktajām vispārējām prasībām un šā panta 1. punktā minētajām īpašajām prasībām attiecībā uz norādēm par samazinātu slimības risku uz marķējuma vai, ja marķējuma nav, noformējumā vai reklāmā ir arī paziņojums, kurā norādīts, ka slimībai, uz kuru attiecas norāde, var būt vairāki riska faktori un ka izmaiņām vienā no šiem riska faktoriem var būt vai var arī nebūt labvēlīga ietekme.

15. pants

Atļaujas pieteikums

1. Ja atsaucas uz šo pantu, atļaujas pieteikumu iesniedz saskaņā ar šā panta punktiem.

2. Pieteikumu nosūta dalībvalsts kompetentajai iestādei.

a) Valsts kompetentā iestāde:

   i) 14 dienās pēc saņemšanas rakstiski apliecina pieteikuma saņemšanu. Apstiprinājumā norāda pieteikuma saņemšanas dienu;

   ii) nekavējoties informē Iestādi un

   iii) pieteikumu un pieteikuma iesniedzēja sniegto papildu informāciju dara zināmu Iestādei.

b) Iestāde:

   i) nekavējoties par pieteikumu informē citas dalībvalstis un Komisiju un dara tām pieejamu pieteikumu un pieteikuma iesniedzēja sniegto papildu informāciju;

   ii) publisko 3. punkta g) apakšpunktā minētā pieteikuma kopsavilkumu.

3. Pieteikumā iekļauj šādu informāciju:

a) pieteikuma iesniedzēja nosaukumu un adresi;

b) uzturvielu vai citu vielu, pārtikas produktu vai pārtikas produktu kategoriju, par ko ir paredzēts sniegt veselīguma norādi, un to sevišķās īpašības;

c) kopiju pētījumiem, kas veikti attiecībā uz veselīguma norādi, ja iespējams, ietverot neatkarīgus, citu speciālistu veiktus salīdzinošus pētījumus un jebkurus citus pieejamus materiālus, lai parādītu, ka norāde atbilst šajā regulā noteiktajiem kritērijiem;

d) ja nepieciešams, norādi par informāciju, kura būtu jāuzskata par īpašumtiesību informāciju, ietverot pabaudāmu pamatojumu;

e) kopijas citiem zinātniskiem pētījumiem, kas attiecas uz konkrēto veselīguma norādi;

f) formulējuma priekšlikumu veselīguma norādei, par kuru vēlas saņemt atļauju, tostarp attiecīgā gadījumā īpašus izmantošanas nosacījumus;

g) pieteikuma kopsavilkumu.

4. Komisija, vispirms apspriežoties ar Iestādi, saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto procedūru izveido īstenošanas noteikumus šā panta piemērošanai, tostarp noteikumus par pieteikuma sagatavošanu un noformēšanu.

▼C1

5. Lai atbalstītu pārtikas uzņēmumus, īpaši MVU, tiem sagatavojot pieteikumus zinātniskajam novērtējumam, Komisija, cieši sadarbojoties ar Iestādi, nodrošina piemērotas tehniskās vadlīnijas un līdzekļus, lai palīdzētu viņiem pieteikumu sagatavošanā un iesniegšanā.

16. pants

Iestādes atzinums

1. Sniedzot atzinumu, Iestāde ievēro piecu mēnešu termiņu, sākot no derīga pieteikuma saņemšanas dienas. Ja Iestāde pieteikuma iesniedzējam pieprasa papildu informāciju, kā paredzēts 2. punktā, šādu termiņu pagarina par līdz pat diviem mēnešiem skaitot no dienas, kad ir saņemta pieprasītā informācija no pieteikuma iesniedzēja.

2. Iestāde vai valsts kompetentā iestāde, izmantojot Iestādi, vajadzības gadījumā pieprasīt pieteikuma iesniedzējam papildināt pieteikumam pievienoto dokumentāciju noteiktā termiņā.

3. Lai sagatavotu atzinumu, Iestāde pārbauda:

a) vai veselīguma norāde ir pamatota ar zinātniskiem datiem;

b) vai veselīguma norādes formulējums atbilst šajā regulā noteiktajiem kritērijiem.

4. Ja atzinums ir labvēlīgs attiecībā uz atļaujas piešķiršanu veselīguma norādei, tajā iekļauj šādas ziņas:

a) pieteikuma iesniedzēja nosaukumu un adresi;

b) uzturvielu vai citu vielu, pārtikas produktu vai pārtikas produktu kategoriju, par ko ir paredzēts sniegt veselīguma norādi, un šo vielu vai produktu sevišķās īpašības;

c) veselīguma norādes formulējuma priekšlikumu, tostarp, attiecīgā gadījumā, lietošanas īpašos nosacījumus;

d) vajadzības gadījumā pārtikas produkta lietošanas nosacījumus un ierobežojumus un/vai papildu paziņojumu vai brīdinājumu, ko veselīguma norādei jāpievieno uz etiķetes un reklāmā.

5. Iestāde savu atzinumu nosūta Komisijai, dalībvalstīm un pieteikuma iesniedzējam, pievienojot ziņojumu, kurā apraksta veselīguma norādes novērtējumu un atzinumu pamato, ka arī sniedz informāciju, ar kuru atzinums pamatots.

6. Iestāde saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 38. panta 1. punktu atzinumu publisko.

Pieteikuma iesniedzējs vai sabiedrības pārstāvji 30 dienās pēc publicēšanas var iesniegt Komisijai atsauksmes.

17. pants

Kopienas atļauja

1. Divos mēnešos pēc Iestādes atzinuma saņemšanas Komisija 23. panta 2. punktā minētajai komitejai iesniedz lēmumprojektu attiecībā uz atļauto veselīguma norāžu sarakstiem, ņemot vērā Iestādes atzinumu, Kopienas tiesību aktu attiecīgos noteikumus un citus tiesiskus faktorus, kas attiecas uz izskatāmo jautājumu. Ja lēmuma projekts neatbilst Iestādes atzinumam, Komisija par atšķirībām sniedz skaidrojumu.

2. Lēmumu projektos, kas paredz grozījumus atļauto veselības norāžu sarakstos, iekļauj 16. panta 4. punktā minētās ziņas.

▼M1

3. Galīgo lēmumu par pieteikumu, kura mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, papildinot to, pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Tomēr, ja pēc pieteikuma iesniedzēja pieprasījuma aizsargāt īpašumtiesību datus, Komisija ierosina ierobežot norādes izmantošanu pieteikuma iesniedzēja labā:

a) lēmumu par norādes atļaušanu pieņem saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru. Šajā gadījumā, ja atļauju piešķir, tā ir spēkā piecus gadus;

b) pirms piecu gadu termiņa beigām, ja norāde joprojām atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem, Komisija iesniedz projektu pasākumiem, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, papildinot to, lai norādi atļautu, neierobežojot izmantošanu, un par kuriem lēmumu pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

▼C1

4. Komisija nekavējoties informē pieteikuma iesniedzēju par pieņemto lēmumu un publicē informāciju par lēmumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

5. Veselīguma norādes, kas ietvertas 13. un 14. pantā minētajos sarakstos, uzņēmēji, kas iesaistīti pārtikas apritē, var izmantot saskaņā ar nosacījumiem, kurus piemēro attiecība uz norādēm, ja to izmantošana nav ierobežota saskaņā ar 21. pantu.

6. Atļaujas saņemšana nemazina uzņēmēja, kas iesaistīts pārtikas apritē, vispārējo civilatbildību vai kriminālatbildību attiecībā uz konkrēto pārtiku.

18. pants

Regulas 13. panta 5. punktā minētās norādes

1. Pārtikas apritē iesaistīts tirgus dalībnieks, kas vēlas izmantot veselīguma norādi, kura nav iekļauta 13. panta 3. punktā paredzētajā sarakstā, drīkst iesniegt pieteikumu, lai attiecīgo norādi iekļautu šajā sarakstā.

2. Šo pieteikumu iekļaušanai sarakstā iesniedz dalībvalsts kompetentajai iestādei, kas pieteikuma saņemšanu rakstveidā apliecina 14 dienu laikā pēc tā saņemšanas. Apliecinājumā norāda pieteikuma saņemšanas dienu. Pieteikumā iekļauj 15. panta 3. punktā paredzētos datus un pieteikuma iesniegšanas iemeslus.

3. Derīgu pieteikumu, kas sagatavots saskaņā ar 15. panta 5. punktā minētajām vadlīnijām, un visus pieteikuma iesniedzēja sniegtos dokumentus nekavējoties nosūta Iestādei zinātniska novērtējuma veikšanai, kā arī Komisijai un dalībvalstīm informācijai. Iestāde sniedz atzinumu piecu mēnešu termiņā no pieteikuma saņemšanas dienas. Šo termiņu var pagarināt uz laiku, kas nepārsniedz vienu mēnesi, ja Iestāde šādu pagarinājumu uzskata par vajadzīgu, lai saņemtu papildu informāciju no pieteikuma iesniedzēja. Tādā gadījumā pieteikuma iesniedzējs pieprasīto informāciju iesniedz 15 dienās no Iestādes pieprasījuma saņemšanas dienas.

Regulas 16. panta 3. punkta a) un b) apakšpunktā, 5. un 6. punktā noteikto procedūru piemēro *mutatis mutandis*.

4. Ja Iestāde pēc zinātniskā novērtējuma veikšanas sniedz atzinumu, ar ko atbalsta attiecīgās norādes iekļaušanu 13. panta 3. punktā minētajā sarakstā, Komisija saskaņā ar Iestādes atzinumu un pēc apspriešanās ar dalībvalstīm divos mēnešos pēc Iestādes atzinuma saņemšanas pieņem lēmumu par attiecīgo Kopienas tiesību aktu un citu attiecīgajā jautājumā svarīgu tiesisku faktoru piemērošanu.

▼M1

5. Ja Iestāde sniedz atzinumu, ar ko neatbalsta attiecīgās norādes iekļaušanu 4. punktā minētajā sarakstā, lēmumu par piemērošanu, kura mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, papildinot tos, pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

Tomēr, ja pēc pieteikuma iesniedzēja pieprasījuma aizsargāt īpašumtiesību datus, Komisija ierosina ierobežot norādes izmantošanu pieteikuma iesniedzēja labā:

a) lēmumu par norādes atļaušanu pieņem saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto regulatīvo procedūru. Šajā gadījumā, ja atļauju piešķir, tā ir spēkā piecus gadus;

b) pirms piecu gadu termiņa beigām, ja norāde joprojām atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem, Komisija iesniedz projektu pasākumiem, kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, papildinot to, lai norādi atļautu, neierobežojot izmantošanu, un par kuriem lēmumu pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru.

▼C1

19. pants

Atļauju grozīšana, apturēšana un atsaukšana

1. Pieteikuma iesniedzējs/izmantotājs norādēm, kas iekļautas kādā no 13. un 14. pantā minētajiem sarakstiem, var iesniegt pieteikumu par attiecīgā saraksta grozīšanu. Regulas 15. līdz 18. pantā noteiktās procedūras piemēro *mutatis mutandis*.

2. Pēc savas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts vai Komisijas pieprasījuma Iestāde izdod atzinumu par to, vai 13. un 14. pantā minētajos sarakstos iekļautā veselīguma norāde joprojām atbilst šajā regulā noteiktajiem nosacījumiem.

Tā tūlīt nosūta šo atzinumu Komisijai, dalībvalstīm, un, ja vajadzīgs, sākotnējam pieteikuma iesniedzējam par attiecīgo norādi. Iestāde saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 38. panta 1. punktu atzinumu publisko.

Pieteikuma iesniedzējs/izmantotājs vai sabiedrības pārstāvis 30 dienās pēc publicēšanas var iesniegt Komisijai atsauksmes.

Komisija cik vien iespējams drīz izskata Iestādes atzinumu un saņemtās atsauces. Attiecīgā gadījumā atļauju groza, aptur vai atsauc saskaņā ar 17. un 18. pantā noteiktajām procedūrām.

V NODAĻA

VISPĀRĒJIE UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

20. pants

Kopienas reģistrs

1. Komisija izveido un uztur Kopienas Pārtikas produktu uzturvērtības un veselīguma norāžu reģistru, turpmāk– "Reģistrs".

2. Reģistrā iekļauj šādu informāciju:

a) uzturvērtības norādes un nosacījumus, kas uz tām attiecas, kā noteikts pielikumā;

b) ierobežojumus, kas pieņemti saskaņā ar 4. panta 5. punktu;

c) atļautās veselīguma norādes un nosacījumus, kas uz tām attiecas un ir noteikti 13. panta 3. un 5. punktā, 14. panta 1. punktā, 19. panta 2. punktā, 21. pantā, 24. panta 2. punktā un 28. panta 6. punktā, kā arī 23. panta 3. punktā minētos valsts pasākumus;

▼C1

d) noraidīto veselīguma norāžu sarakstu un iemeslus, kāpēc tās noraidītas.

Veselīguma norādes, par kurām ir izsniegtas atļaujas, pamatojoties uz datiem par īpašumtiesībām, iekļauj atsevišķā Reģistra pielikumā, pievienojot šādu informāciju:

(1) dienu, kad Komisija izsniedza atļauju par veselīguma norādi, un vārdu/nosaukumu sākotnējam pieteikuma iesniedzējam, kuram piešķīra atļauju;

▼M1

2) apstiprinājumu, ka Komisija ir izsniegusi atļauju par veselīguma norādi, pamatojoties uz datiem par īpašumtiesībām un ierobežotu izmantojumu;

3) gadījumos, kas minēti 17. panta 3. punkta otrajā daļā un 18. panta 5. punkta otrajā daļā, apliecinājumu, ka veselīguma norāde ir atļauta ierobežotu laiku.

▼C1

3. Reģistrs ir publiski pieejams.

21. pants

Datu aizsardzība

1. Zinātniskos datus un citu pieteikumā iekļauto informāciju, kas prasīta atbilstoši 15. panta 3. punktam, nedrīkst izmantot turpmākā pieteikuma iesniedzēja labā piecus gadus pēc atļaujas izsniegšanas dienas, izņemot, ja turpmākais pieteikuma iesniedzējs ir vienojies ar iepriekšējo pieteikuma iesniedzēju, ka šādus datus un informāciju drīkst izmantot, ja:

a) iepriekšējais pieteikuma iesniedzējs iepriekšējā pieteikuma iesniegšanas laikā ir norādījis, ka zinātniskie dati un cita informācija attiecas uz īpašumtiesībām; kā arī

b) iepriekšējam pieteikuma iesniedzējam iepriekšējā pieteikuma iesniegšanas laikā bija ekskluzīvas tiesības atsaukties uz datiem par īpašumtiesībām; kā arī

c) veselīguma norādi nevarētu apstiprināt, ja iepriekšējais pieteikuma iesniedzējs nebūtu iesniedzis datus par īpašumtiesībām.

2. Līdz 1. punktā minētā piecu gadu termiņa beigām nevienam turpmākam pieteikuma iesniedzējam nav tiesību atsaukties uz datiem, kurus iepriekšējais pieteikuma pieprasītājs ir norādījis kā datus par īpašumtiesībām, ja vien un līdz laikam, kad Komisija pieņem lēmumu par to, vai atļauju var vai varēja iekļaut 14. pantā vai vajadzības gadījumā 13. pantā minētajā sarakstā, pat ja iepriekšējais pieteikuma iesniedzējs nebūtu iesniedzis datus par īpašumtiesībām.

22. pants

Dalībvalstu tiesību akti

Neskarot Līgumu, jo īpaši tā 28. un 30. pantu, dalībvalstis nedrīkst ierobežot vai aizliegt tādu pārtikas produktu tirdzniecību vai reklamēšanu, kas atbilst šai regulai, piemērojot nesaskaņotus valsts noteikumus par norādēm, attiecībā uz atsevišķiem pārtikas produktiem vai pārtiku kopumā.

▼C1

23. pants

Paziņošanas procedūra

1. Ja dalībvalsts uzskata par nepieciešamu pieņemt jaunus tiesību aktus, tā informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par paredzētajiem pasākumiem un pamato to nepieciešamību.

2. Komisija apspriežas ar Pastāvīgo Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteju, kas izveidota ar Regulas (EK) Nr. 178/2002 58. panta 1. punktu (turpmāk — "Komiteja"), un, ja Komisija šādu apspriešanos uzskata par lietderīgu vai ja to pieprasa kāda dalībvalsts, pauž savu nostāju par paredzētajiem pasākumiem.

3. Attiecīgā dalībvalsts plānotos pasākumus var veikt sešus mēnešus pēc 1. punktā minētās paziņošanas, ja nav saņemts negatīvs Komisijas atzinums.

Ja Komisijas atzinums ir negatīvs, tā saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto procedūru un pirms šī punkta pirmajā daļā noteiktā termiņa beigām nosaka, vai paredzētos pasākumus var īstenot. Komisija var pieprasīt veikt atsevišķus grozījumus paredzētajos pasākumos.

24. pants

Drošības pasākumi

1. Ja dalībvalstij ir nopietns pamats uzskatīt, ka norāde neatbilst šai regulai vai 6. pantā paredzētais zinātniskais pamatojums ir nepietiekams, attiecīgā dalībvalsts var savā teritorijā uz laiku apturēt attiecīgās norādes izmantošanu.

Dalībvalsts par to informē pārējās dalībvalstis un Komisiju, kā arī pamato apturēšanas iemeslus.

2. Saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto procedūru attiecīgā gadījumā lēmumu pieņem pēc tam, kad ir saņemts Iestādes atzinums.

Komisija šo procedūru var uzsākt pēc savas iniciatīvas.

3. Šā panta 1. punktā minētā dalībvalsts apturēšanu var paturēt spēkā, līdz tai ir paziņots 2. punktā minētais lēmums.

▼M1

25. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. a panta 1. līdz 4. punktu un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

▼C1

26. pants

Uzraudzība

Lai veicinātu to pārtikas produktu efektīvu uzraudzību, uz kuriem ir uzturvērtības vai veselīguma norādes, dalībvalstis var prasīt, lai ražotājs vai persona, kas šādus produktus laiž tirgū to teritorijā, ziņo kompetentajai iestādei par laišanu tirgū, tai nosūtot uz produkta izmantotās norādes paraugu.

▼C1

27. pants

Izvērtējums

Līdz 2013. gada 19. janvāris Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas piemērošanu, jo īpaši par to pārtikas produktu tirgus attīstību, par kuriem sniedz uzturvērtības un veselīguma norādes un par to, kā patērētāji izprot šīs norādes, vajadzības gadījumā pievienojot priekšlikumu grozījumiem. Ziņojumā ietver arī novērtējumu par šīs regulas ietekmi uz ēšanas paradumiem un potenciālo ietekmi uz iedzīvotāju aptaukošanos un neinfekciozu slimību izplatību.

28. pants

Pārejas pasākumi

1. Pārtikas produktus, kas ir laisti tirgū vai marķēti pirms šīs regulas spēkā stāšanās datuma un kas neatbilst šai regulai, drīkst tirgot līdz derīguma termiņa beigām, bet ne vēlāk kā 2009. gada 31. jūlijs. Ņemot vērā 4. panta 1. punkta noteikumus, pārtikas produktus drīkst tirgot ne ilgāk kā divdesmit četrus mēnešus pēc attiecīgo uzturvielu aprakstu un to izmantošanas nosacījumu pieņemšanas.

2. Preču zīmju vai zīmolvārdu produktus, kas pastāvēja pirms 2005. gada 1. janvāra un kuri neatbilst šai regulai, drīkst turpināt tirgot līdz 2022. gada 19. janvāris; pēc tam piemēro šīs regulas noteikumus.

3. Uzturvērtības norādes, ko dalībvalstis izmantoja pirms 2006. gada 1. janvāra saskaņā ar tām piemērojamiem valsts noteikumiem un kas nav ietvertas pielikumā, pārtikas apritē iesaistītie tirgus dalībnieki, uzņemoties atbildību un neskarot 24. pantā minēto drošības pasākumu piemērošanu, var turpināt izmantot līdz 2010. gada 19. janvāris.

4. Uzturvērtības norādēm — kas ir ilustrēta, grafiska vai simboliska atveidojuma veidā un kas atbilst šīs regulas vispārējiem principiem, taču nav iekļautas pielikumā un izmanto saskaņā ar valstu apstiprināto noteikumu īpašiem nosacījumiem un kritērijiem — attiecina šādus priekšnosacījumus:

a) Dalībvalstis vēlākais 2008. gada 31. janvāris Komisijai dara zināmas šādas uzturvērtības norādes un attiecīgos valsts noteikumus, ko piemēro norādēm, pievienojot zinātniskus datus, kas apstiprina šādu noteikumu vajadzību;

▼M1

b) Komisija saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru pieņem lēmumus, kuri attiecas uz šādu norāžu izmantošanu un kuru mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus.

▼C1

Uzturvērtības norādes, kurām saskaņā ar šo procedūru nav piešķirta atļauja, var turpināt lietot divpadsmit mēnešus pēc lēmuma pieņemšanas.

5. Uzņēmēji, kas iesaistīti pārtikas apritē, uzņemoties atbildību, sākot ar šīs regulas spēkā stāšanās dienu un līdz 13. panta 3. punktā minētā saraksta pieņemšanai var izmantot 13. panta 1. punkta a) apakšpunktā minētās veselīguma norādes, ar noteikumu, ka tās atbilst šai regulai un spēkā esošiem valstu noteikumiem, kas tām piemērojami, un neskarot 24. pantā paredzētos drošības pasākumus.

6. ►M2 Uz veselīguma norādēm, kuras nav minētas 13. panta 1. punkta a) apakšpunktā un 14. panta 1. punkta a) apakšpunktā un kuras izmantotas saskaņā ar attiecīgajiem valsts noteikumiem pirms šīs regulas spēkā stāšanās dienas, attiecina šādus nosacījumus: ◄

a) atļaujas piešķiršana veselīguma norādēm, kas ir izvērtētas kādā no dalībvalstīm, un tām dalībvalstī ir piešķirta atļauja:

▼C1

i) dalībvalstis vēlākais 2008. gada 31. janvāris Komisijai dara zināmas šādas norādes, pievienojot ziņojumu, kurā izvērtēti šīs norādes vajadzību apstiprinoši zinātniski dati;

▼M1

ii) pēc apspriešanās ar Iestādi Komisija saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru pieņem lēmumu, kurš attiecas uz veselīguma norādēm, par ko šādā veidā piešķirta atļauja, un kura mērķis ir grozīt nebūtiskus šīs regulas elementus, papildinot to.

▼C1

Veselīguma norādes, kurām saskaņā ar šo procedūru netiek piešķirta atļauja, var lietot sešus mēnešus pēc lēmuma pieņemšanas;

b) veselīguma norādes, kas nav izvērtētas kādā no dalībvalstīm, lai tām piešķirtu atļauju: šādas norādes var turpināt izmantot ar noteikumu, ka pirms 2008. gada 19. janvāris ir iesniegts pieteikums saskaņā ar šo regulu; veselīguma norādes, kurām saskaņā ar šo procedūru nav piešķirta atļauja, var lietot saskaņā ar 17. panta 3. punktu sešus mēnešus pēc lēmuma pieņemšanas.

29. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.*

Šo regulu piemēro no 2007. gada 1. jūlijs.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼C1

PIELIKUMS

Uzturvērtības norādes un nosacījumi, ko tām piemēro

MAZKALORIJU

Norādi, ka pārtikas produkts ir mazkaloriju, un jebkuru norādi, ko patērētājs tā varētu saprast, drīkst izmantot tikai tad, ja produktam ir mazāk nekā 40 kcal (170 kJ)/100 g cietvielām vai mazāk nekā 20 kcal (80 kJ)/100 ml šķidrumiem. Saldinātājiem piemēro ierobežojumu — 4 kcal (17 kJ)/porcijā, kam ir līdzīgas saldinošas īpašības kā 6 g saharozes (aptuveni 1 tējkarote saharozes).

SAMAZINĀTS KALORIJU DAUDZUMS

Norādi, ka pārtikas produktam ir samazināts kaloriju daudzums, un jebkuru norādi, ko patērētājs tā varētu saprast, drīkst izmantot tikai tad, ja produkta enerģētiskā vērtība ir samazināta par vismaz 30 %, norādot, kādēļ pārtikas produkta kopējā enerģētiskā vērtība ir mazāka.

BEZKALORIJU

Norādi, ka pārtikas produkts ir bezkaloriju, un jebkuru norādi, ko patērētājs tā varētu saprast, drīkst izmantot tikai tad, ja produktam ir mazāk nekā 4 kcal (17 kJ)/100 ml. Saldinātājiem piemēro ierobežojumu — 0,4 kcal (1,7 kJ) porcijā, kam ir līdzīgas saldinošas īpašības kā 6 g saharozes (aptuveni 1 tējkarote saharozes).

AR ZEMU TAUKU SATURU

Norādi, ka pārtikas produkts ir ar zemu tauku saturu, un jebkuru norādi, ko patērētājs tā varētu saprast, drīkst izmantot tikai tad, ja produktā ir mazāk nekā 3 g tauku uz 100 g cietvielām vai 1,5 g tauku uz 100 ml šķidrumiem (1,8 g tauku uz 100 ml piena, ar samazinātu tauku saturu).

BEZTAUKU

Norādi, ka pārtikas produkts ir beztauku, un jebkuru norādi, ko patērētājs tā varētu saprast, drīkst izmantot tikai tad, ja produktam ir ne vairāk kā 0,5 g tauku uz 100 g vai 100 ml. Tomēr ir aizliegtas norādes, kas izteiktas kā "x % beztauku".

AR ZEMU PIESĀTINĀTO TAUKU SATURU

Norādi, ka pārtikas produkts ir ar zemu piesātināto tauku saturu, un jebkuru norādi, ko patērētājs tā varētu saprast, drīkst izmantot tikai tad, ja produktā piesātināto taukskābju un hidroģenēto taukskābju summa ir mazāka kā 1,5 g uz 100 g cietvielām vai mazāka kā 0,75 g/100 ml šķidrumiem un hidroģenētās taukskābes nenodrošina vairāk kā 10 % no enerģijas.

BEZ PIESĀTINĀTAJIEM TAUKIEM

Norādi, ka pārtikas produkts nesatur piesātinātos taukus, un jebkuru norādi, ko patērētājs tā varētu saprast, drīkst izmantot tikai tad, ja produktā ir ne vairāk kā 0,1 g piesātināto tauku uz 100 g vai 100 ml.

MAZ CUKURA

Norādi, ka pārtikas produkts satur maz cukura, un jebkuru norādi, ko patērētājs tā varētu saprast, drīkst izmantot tikai tad, ja produktā ir ne vairāk kā 5 g cukura uz 100 g cietvielām vai 2,5 g cukura uz 100 ml šķidrumiem.

BEZ CUKURA

Norādi, ka pārtikas produkts ir bez cukura, un jebkuru norādi, ko patērētājs tā varētu saprast, drīkst izmantot tikai tad, ja produktā ir ne vairāk kā 0,5 g cukura uz 100 g vai 100 ml.

BEZ PIEVIENOTA CUKURA

Norādi, ka pārtikas produktam nav pievienots cukurs, un jebkuru norādi, ko patērētājs tā varētu saprast, drīkst izmantot tikai tad, ja produkts nesatur pievienotus mono- vai disaharīdus, vai arī citus pārtikas produktus, kuru izmanto to saldinātājīpašību dēļ. Ja cukurs produktā ir sastopams tā dabisko īpašību dēļ, uz etiķetes vajadzētu būt šādai norādei: "SATUR DABĪGU CUKURU".

MAZ NĀTRIJA/SĀLS

Norādi, ka pārtikas produkts satur maz nātrija/sāls, un jebkuru norādi, ko patērētājs tā varētu saprast, drīkst izmantot tikai tad, ja produktā ir ne vairāk kā 0,12 g nātrija vai tikpat daudz sāls uz 100 g vai 100 ml. Ūdenim, kas nav

▼C1

dabīgais minerālūdens un kuriem nepiemēro Direktīvas 80/777/EEK darbības jomu, šai vērtībai nebūtu jāpārsniedz 2 mg nātrija uz 100 ml.

ĻOTI MAZ NĀTRIJA/SĀLS

Norādi, ka pārtikas produkts satur ļoti maz nātrija/sāls, un jebkuru norādi, ko patērētājs tā varētu saprast, drīkst izmantot tikai tad, ja produktā ir ne vairāk kā 0,04 g nātrija vai tikpat daudz sāls uz 100 g vai 100 ml. Šo norādi nav atļauts izmantot dabīgiem minerālūdeņiem un citiem ūdeņiem.

BEZ NĀTRIJA vai BEZ SĀLS

Norādi, ka pārtikas produkts nesatur nātriju vai sāli, un jebkuru norādi, ko patērētājs tā varētu saprast, drīkst izmantot tikai tad, ja produktā ir ne vairāk kā 0,005 g nātrija vai tikpat daudz sāls uz 100 g.

ŠĶIEDRVIELU AVOTS

Norādi, ka pārtikas produkts ir šķiedrvielu avots, un jebkuru norādi, ko patērētājs tā varētu saprast, var izmantot tikai tad, ja 100 g produkta ir vismaz 3 g šķiedrvielu vai vismaz 1,5 g šķiedrvielu uz 100 kcal.

DAUDZ ŠĶIEDRVIELU

Norādi, ka pārtikas produktā ir daudz šķiedrvielu, un jebkuru norādi, ko patērētājs tā varētu saprast, drīkst izmantot tikai tad, ja 100 g produkta ir vismaz 6 g šķiedrvielu vai vismaz 3 g šķiedrvielu uz 100 kcal.

PROTEĪNA AVOTS

Norādi, ka pārtikas produkts ir proteīna avots, un jebkuru norādi, ko patērētājs tā varētu saprast, drīkst izmantot tikai tad, ja vismaz 12 % no produkta enerģētiskās vērtības nodrošina proteīns.

DAUDZ PROTEĪNA

Norādi, ka pārtikas produkts satur daudz proteīna, un jebkuru norādi, ko patērētājs tā varētu saprast, drīkst izmantot tikai tad, ja vismaz 20 % no produkta enerģētiskās vērtības nodrošina proteīns.

[VITAMĪNA NOSAUKUMS] UN/VAI [MINERĀLVIELAS NOSAUKUMS] AVOTS

Norādi, ka pārtikas produkts ir vitamīnu un/vai minerālvielu avots, kā arī jebkuru citu norādi, ko patērētājs tā varētu saprast, drīkst izmantot tikai tad, ja produkts satur vismaz būtisku to daudzumu, kā definēts Direktīvas 90/496/EEK pielikumā, vai daudzumu, kas noteikts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembrī Regulas (EK) Nr. 1925/2006 par vitamīnu un minerālvielu, un dažu citu vielu pievienošanu pārtikai [1] 6. pantā piešķirtajām atkāpēm.

DAUDZ [VITAMĪNA NOSAUKUMS] UN/VAI [MINERĀLVIELAS NOSAUKUMS]

Norādi, ka pārtikas produktā ir daudz vitamīnu un/vai minerālvielu, un jebkuru norādi, ko patērētājs tā varētu saprast, drīkst izmantot tikai tad, ja produkts satur vismaz divreiz vairāk vitamīnu/un vai minerālvielu nekā tad, ja norāde ir "[VITAMĪNA NOSAUKUMS] un/vai [MINERĀLVIELAS NOSAUKUMS] avots".

SATUR [UZTURVIELAS VAI CITAS VIELAS NOSAUKUMS]

Norādi, ka pārtikas produkts satur kādu uzturvielu vai citu vielu, kurai regula neparedz īpašus noteikumus, kā arī jebkuru citu norādi, ko patērētājs tā varētu saprast, drīkst izmantot tikai tad, ja produkts atbilst visiem piemērojamiem šīs regulas noteikumiem, jo īpaši 5. pantam. Vitamīniem un minerālvielām piemēro norādes "avots" nosacījumus.

PALIELINĀTS [UZTURVIELAS NOSAUKUMS] SATURS

Norādi, ka saturs vienai vai vairākām uzturvielām, kas nav vitamīni vai minerālvielas, ir palielināts, kā arī jebkuru citu norādi, ko patērētājs tā varētu saprast, drīkst izmantot tikai tad, ja produkts atbilst nosacījumiem attiecībā uz norādi "avots" un ja saturs ir palielināts par vismaz 30 % salīdzinājumā ar līdzīgu produktu.

---

[1] OV C 404, 30.12.2006., 26. lpp.

▼C1

SAMAZINĀTS [UZTURVIELAS NOSAUKUMS] SATURS

Norādi, ka vienas vai vairāku uzturvielu saturs ir samazināts, kā arī jebkuru citu norādi, ko patērētājs tā varētu saprast, drīkst izmantot tikai tad, ja saturs ir samazināts par vismaz 30 % salīdzinājumā ar līdzīgu produktu, izņemot attiecībā uz mikrouzturvielām, kurām ir pieņemama 10 % atšķirība atsauces vērtībās, kā noteikts Direktīvā 90/496/EEK, un attiecībā uz nātriju vai tikpat daudz sāls, kuriem ir pieņemama 25 % atšķirība.

VIEGLS

Norādei, ka pārtikas produkts ir "viegls", kā arī jebkuru citu norādi, ko patērētājs tā varētu saprast, piemēro tos pašus nosacījumus kā norādei ar vārdu "samazināts"; norādei pievieno arī tās īpašības/ to īpašību norādi, kas pārtikas produktu padara "vieglu".

DABĪGI/DABĪGS

Ja pārtikas produkti dabīgi atbilst pielikumā izklāstītajiem nosacījumiem, uzturvērtības norādē vārdu "dabīgi/dabīgs" drīkst izmantot pirms šādas norādes.